

Lesninger 5. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning Job 7,1–4.6–7

Jeg ligger urolig helt til det lysner av dag

Da tok Job til orde og sa:

Mannen må trelle og slite på jorden, som en leiekars dager er hans liv. Han ligner trelen som stønner etter skygge, og tjeneren som venter på sin lønn. Slik ble måneder med møyen min lodd, og netter med lidelse ble min skjebne.

Hver gang jeg legger meg, tenker jeg bare: «Når kan jeg stå opp igjen?» Kvelden blir lang, jeg ligger urolig helt til det lysner av dag.

Mine dager flyr fortere enn veverens skyttel, de svinner bort uten håp. Kom ihu at mitt liv er som et pust! Aldri mer får jeg oppleve lykken.

Responsoriesalme Sal 147 (146),1–2. 3–4. 5–6

Omkved: La oss lovsynge Gud i evighet.

Det er godt å lovsynge Gud,
godt og velsignet å prise hans navn.
Herren bygger Jerusalem,
han samler de spredte av Israel.

Han leger de sønderknustes hjerter
og forbinder deres sår.
Han fastsetter stjernenes tall
og kaller dem alle ved navn.

Vår Herre er stor og veldig,
hans innsikt er uten mål.
Herren holder de ydmyke oppe
og bøyer de gudløse til jorden.

2. lesning 1 Kor 9,16–19.22–23

Ve meg om jeg ikke forkynner Evangeliet!

Brødre, det at jeg forkynner Evangeliet, det er ikke noe å være stolt av, det er jeg nødt og tvunget til; ve meg om jeg ikke forkynner!

Jo, om det var av egen drift jeg gjorde det, da skulle jeg ha en lønn, men har jeg intet valg, da er det bare en oppgave som er blitt meg betrodd. Hva er da min lønn? Den at jeg kan forkynne Evangeliet uten vederlag, og gi avkall på den rett Evangeliet gir meg!

For ubundet av alle har jeg gjort meg til alles slave, for å vinne så mange fler. Blant de svake har jeg selv vært en svak, for å vinne dem; jeg har vært alt for alle, for i hvert fall å frelse noen. Og alt dette gjør jeg for Evangeliet, for å få del i hva det lover.

Halleluja Matt 8,17

Halleluja.

Han tok våre plager,
han bar våre sykdommer.

Halleluja.

Evangelium Mark 1,29–39

Han helbredet en mengde folk med alle slags sykdommer

På den tid gikk Jesus fra synagogen over i Simons og Andreas' hus, sammen med Jakob og Johannes. Der lå Simons svigermor til sengs i feber. Dette fortalte de til Jesus, og han gikk hen, tok henne ved hånden og reiste henne opp – og dermed slapp feberen henne. Siden gikk hun og stelte for dem.

Senere, da det var blitt aften og solen var gått ned, bar de til ham alle de syke og besatte, så hele byen til sist var forsamlet utenfor inngangsdøren. Og han helbredet en mengde folk med alle slags sykdommer, og drev ut mange demoner, men tillot dem ikke å tale, for de visste hvem han var.

Tidlig neste morgen, lenge før det lysnet, stod han opp og gikk ut til et ensomt sted for å be. Simon og de andre gav seg ut på leting etter ham, og de fant ham igjen og sa til ham: «Alle leter etter deg!»

Han svarte: «La oss gå videre, til de andre byene her omkring, for at jeg kan forkynne også der. For det er derfor jeg er kommet hit.» Så gikk han avsted og forkynte i synagogene over hele Galilea, og drev ut demoner.